

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายในการทำวิจัยครั้งนี้ คือการศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา 2 กลุ่มที่มีเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. นักเรียนมัธยมศึกษาเพศชายและหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมแตกต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงและระดับต่ำ มีพัฒนาการทางจริยธรรมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521 จำนวน 10 โรงเรียนในภาคใต้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยตลอด ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 480 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 240 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 240 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อใช้ตัดสินระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์ เดอะดีไฟนิงอิชชวส์เทสต์ (The Defining Issues Test) ที่สร้างโดยเรสต์และคณะ ฉบับภาษาไทยแปลและเรียบเรียงโดยคณะผู้วิจัย

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แห่ง ในภาคใต้ เป็นกลุ่มโดยผู้รับการทดสอบฟังคำอธิบายถึงจุดมุ่งหมาย และวิธีการทำแบบสอบจนเข้าใจก่อนที่จะลงมือทำ ระยะเวลาที่ใช้สำหรับทำแบบสอบ 1 $\frac{1}{2}$ - 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติเพื่อคำนวณหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. การหาค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 1.1 ค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมจากการทำแบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์แต่ละชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2 คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมจากการทำแบบสอบถามวัดจรรยาวิพากษ์แต่ละชั้นของนักเรียนชายและหญิง

1.3 คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมจากการทำแบบสอบถามวัดจรรยาวิพากษ์แต่ละชั้นของนักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง และระดับต่ำ

1.4 คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละชั้นจากการทำแบบสอบถามวัดจรรยาวิพากษ์จำแนกตามเพศ ระดับชั้น และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม

2. วิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (Three Way Analysis of Variance) แบบ $2 \times 2 \times 2$ โดยมีระดับชั้น เพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรอิสระ คะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละชั้นเป็นตัวแปรตาม

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพัฒนาการทางจริยธรรมชั้นที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลด์

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมัธยมศึกษาชายและหญิง มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันทางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง และระดับต่ำ มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พบปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างระดับชั้น กับเพศที่ระดับ .05

5. ปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างระดับชั้น เพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้น เพศ กับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรม ควรได้ศึกษาในระดับอื่นบ้าง เช่น
วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือเด็กที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับ
พัฒนาการทางจริยธรรมของสังคมไทยอย่างสมบูรณ์ขึ้น

2. ควรศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมในตัวแทนตัวอื่น ๆ เช่น สติปัญญา
ทัศนคติ ศาสนา ฯลฯ โดยควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
เพื่อให้การศึกษาในแนวนั้นไปสู่แนวคิดมากขึ้น

3. ควรนำการอบรมเลี้ยงดูมาศึกษาคุณผลพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กเพื่อ
ประโยชน์ทางด้านการศึกษา การฝึกอบรม

4. ควรศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมแบบระยะยาวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษา
องค์ประกอบ รูปแบบ และขั้นตอนของพัฒนาการทางจริยธรรมอย่างใกล้ชิด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย